

יודין אני כי רובן מן הקוראים נצפים
היום ממנו להנהיג על המעורר החשוב
ללא ספק ורגע אולי אף יהיה הקורא אם
עדיין לא ראשית הקורות בבית ישראל,
הנהיה לפרשת ברנורן המהפכה הפוליטית.
שיהי' רה"מ מאכזב אך קוראים אלה אך
מכיון שרבים מתוכם יחיו כל כך רחבה
מן ימצא המעורר, מה רצו אם יחיו עוד
זמן מספר להנהיג עליו?
ורק זאת יאמר הימים, היא קשה
נוגשה יהיה:

אלא בכוחות החינוכיות שיש עדיין בישראל,
שלא נבראה סביב-לפרשתה בחינות המיניות,
לפחות מטעב השקנה אשר הובעת בעיקר
ע"י עובדי אל רק — על ידי ברנורן,
שאנה לדבריה ושנאה לאמת אשר נתגלו
בהנהיגה האלמנטרית המינימלית של זכר-
סניקס ביחידה, שאנה זו אלה אתה המסכר-
שם שלי אשר לא השתחרר מהם מן הבורח
בלשטון ממשור ולא אתה ההנהגה של
שאנה זו הלא שמועצת העליונה של דור
למחמת השחרור הגרמני, שנים אילמיה הלמית
בחרת השחרור "החוקית" על שותפותה
לא תפשה לא אתו המקים בחינתה ועם כפי
דנה, אשר הם לרוב ואינני כל שמועצת
הגור הצעיר והיא קוקה לו!

ואולי יחזור בעתיד השפת הזהה שהיה
מסופה אשר והסכין והפחר וקנאה אולי
ישנה להקמת היכל לתורה וקדושה-
שלא את עוד תהיה הגורל הזה אשר
התחשב: החובל לענין פרסי על משה,
לענין על מצב גורו זו חישוב אנדי אלוט
פרוטי עם מן מופתיות בזה הענין, לא מהת
פלוני על מה מחתה, אבל אשתי ברוה"ש
פלוני רק על ענין הלמית "הסד" אשר נעשה
להכריז בגורל של איש אצל לא תהי אשר
קשקעה בחינות ההנהיגה לידתה, שבוית
ובחולת לברתי על איש ההנהגה אשר קשקה
בחינות אלה!

ושל הנהיג עוד תופת התחנך עולם
כולי, כש ההנהג של מוסטני גיור ל
הסובלנות העורית בכל השנה הבינוני-בידי-
שלים, בחתים בנים ובבל שנת רבות בחור
לתי חבורה שאלו וסורקסון של בחורי הנהגה,
עם שבנים המפוקפק על בני החבורה באותן
תקופה אשר הנה חבורה לביחיה באותן
השנים אשר קלפאר, אף הוא אמר "יחישלם"
הוא הוא התפקיד הנהיג, שורא גם לו בכותב
ונסתי כמאסי, אך ענה גורב באחרת הנה
שידה למעלה של להחזק מקומות מליאה
לגורם ולקומרת קודשה יחישלם באותן הלם
שלא יבלו ויתקן ועיני ישראל להענין הקור
על ההנהג והלימה לקודשה הלם לענין אשר
הינין קודש בתורה אשר יחישלם את השם אשר
קיישיל, אל מה הוא למקפת על בני הנהגה
אשר היה לא על עשה את הדבר הזה השפת
הנהיג מה הוא למחלת את הרפת "המכויש"
הנהיג שלימה מה הוא למקפת בכל העניינים
אל קיום ומעוזה אשר יחד מבעיה הם עם
אל בפרדוס.

והלא תהי עוד ענין ע"כ ודבר הנהגון
ליחוס פרסי חן סוף על הצרי העילית
לגורמו אף למנהיגותו של סובסטיק של
אחר, שמענו לדבר אחר, וכן עמנו את
אל למעשה שושטש לנועו מתחיים אלה,
אשר עשה סגן שר הביטחון ב"ר יחזק
רמאל, החלטה להפנת את בית הנהגה בני-
כזה, חזילי הנהגה ומתקיים בזה החלטה שפורה
גורבשנה אלא יפה מה עשית וישעו בעת
את ואת בהתקני של שר הביטחון
למעשה יורק על ענין לחברת הנהגה של
הנאומית של סגן המכויש מושאנה.

ואולם על כך נפשו של בירמאל א"ס מנה
אל המקים ממה שהחלי אחר ולא על כך
"הקורן" — 21.6.63 — עמ' 3

שירת "התקוותה" שנפסקה

מאת ד"ר ישראל לנדל

שמי"ר מן משיחתי לקהים בבית סורה זה
וכתאמי קודשית אלה מוראונים של בגורה.
מכל מקום לבני עולמי הגדרום אל ירי
בך. *
לעית זעמה, למען הכרתאית למען ה' על עז
תה יחובה למדינה לעמית עמיה ממלכ
ת' לבני שנים עשר הר' ראש' המ'
הכריזים בהם, שנים עשר עולי הגרודם
במלחמה לשחרור הארץ משלטון בריטי.

ברוך יהוה מעינה הנהיגה של פילון אשר
לפ' החורבן, עולה בראש חודש תמוז שנת
תרפ"ח לגרודם בכבו בכור שירת "התקווה".
הוא כל הסמיק בחייו ובמלחמתו להמית
אף איבית אהיו, ובבריטנים אף לא נסח לפנות.
אלא מי קרת אמת לבנו אחינו של שנסוף:
מכותו הרג יותר מאשך כחיה.

השלימים הקטוריים שהניחו בהם וכרתם
בהם אף יש מטיפים אשר מניפים התחלימים
להיות של הלמח ברוח היהת מנוף כזה,
הוא הנהג את טופו לגרודם והנין עשה את
גול הגורל לא כבליהם, כי עם כפשו, הוא
היה אחד הגורמים המכריעים להמית
תם שדה מאויבי הערבי לא אחיב העינין
אחרת עשה השלטון הולך התחילן הבריטי, הוא
היה הגורם העיקרי להחלפת א"י בעירקש

לרובו למוסלמית. התרעה הצעירה אשר עת'
לרובו למוסלמית, אשר יונט' ואלו שלהי היתה
נבנה: שלמה בן יוסף עשה כמותו לא מחת
בהנחיתו ובמוסלמית מכותא אמרוהי, וגם נבנה
שכל לרם התפוצל ארץ.

אשר רימון אשר שהילי הוא ישיג הברי,
אשר יורבאנין על אנטונוב עומה כפעלת
הנחיל על רצח השפת יעריים ואנטי בחורה,
אשר רימון לא התמניצ, אבל זכות של
שלמה בן יוסף עולה הגרודם, עצם הגרודם
ואחז א"י של עלייתו לגרודם היה דומה
שם אורי. הוא אז הוליק לכמות, הוא הוליק את
ההם והשפיע את מוסלמנין שלהי
דור, בנפשו הביא את מלחמתם.

ע' תולאמי אפיקאי, בראש וראשונה אפיקאי
רק אתה אפיקאי, יהוה, פרס ביימים
אילו פשר של שני אליהוי, אלוהי כתיב ואלוהי
אילו פשר ללך אתה ולחייב בשליחות הלא
אל הלורד מיון המיניסטרי הבריטי ולחור
החינוך העומק למיש עשרם לעונש ולחור
קשהש בקודתו העקיפה של צריציל. ש'
הנהגה של אפיקאי שילמון ויטוסיק הוא
(The Debt המעשי).

ורואי הספר שנתעמו היה עולמי, אך למני
כך ירועים: *
המחבר מקדיש לגרודם של בן יוסף מרק
מיחז חתום התחשה מעמיקה ויועיה מה היתה
שיחובתו הנפשי למחמת הנהיגה. הוא מספר
לך בכתיבו הנהגו של ששיעשה התינו כפי
אחת עשרה אחת כשרה ועלמה בן יוסף לגרודם.
אלוהי את צור צור עשה למעמיתם בעצרת
המחאה והחבל ברומית הלחאי. התינו ששה
שליחי עומה לפעולה נד הלורד מיון
היחיון העומק למיש עשרם לעונש ולחור
קשהש בקודתו העקיפה של צריציל. ש'
הנהגה של אפיקאי שילמון ויטוסיק הוא
(The Debt המעשי).

המחבר מקדיש לגרודם של בן יוסף מרק
מיחז חתום התחשה מעמיקה ויועיה מה היתה
שיחובתו הנפשי למחמת הנהיגה. הוא מספר
לך בכתיבו הנהגו של ששיעשה התינו כפי
אחת עשרה אחת כשרה ועלמה בן יוסף לגרודם.
אלוהי את צור צור עשה למעמיתם בעצרת
המחאה והחבל ברומית הלחאי. התינו ששה
שליחי עומה לפעולה נד הלורד מיון
היחיון העומק למיש עשרם לעונש ולחור
קשהש בקודתו העקיפה של צריציל. ש'
הנהגה של אפיקאי שילמון ויטוסיק הוא
(The Debt המעשי).

ביקש להחיש את ההיסטוריה בעזרת הסקלר-
בניו יורק טיימס" ינא בבסאר ראש' הבת'
קפה על פראנק, על שהוא מספר את השחרור.
על פי כן הוא אמר: לא מספיק מספרו
היסטורייסיים לעולה גורם נוסף על ההיסטוריים
ההרבים, שהניעו את ארנסט בונו להמלחמה
המנדט הבריטי על ארץ ישראל. פולטי נית'
למען ה"ריאלים" ששיענו ולכל נוסח לבית
רומם כמחמת מיהרות" שסוי' רק מחור'
ביצור מעשי טירוור כאלה: כלמה לא רואו
לי יתר להתחשב על שעיניים כאלה נראו
הנהיגים, במקום לפאר אותם? — ההשתבל'
ממצב המספרים של היחיד אף על קהיו לא י'
העם המכתיב מעשי הנהגה זוהי המשיכו-
היה השליטות האמיתיות של קודש אלהי
לעם שושכחו אף את שמעוזהו של ה"ריב'
המעשי".

ש' כאן "גו יורק טיימס" כמובן שלא
גורא למזוד תורה מש' המתימדיהם של יורק
ביואק טיימס" שאני עוד וא מחינם שלא לעד
למחיתו של הלמח ברוח היהת מנוף כזה,
הוא הנהג את טופו לגרודם והנין עשה את
גול הגורל לא כבליהם, כי עם כפשו, הוא
היה אחד הגורמים המכריעים להמית
תם שדה מאויבי הערבי לא אחיב העינין
אחרת עשה השלטון הולך התחילן הבריטי, הוא
היה הגורם העיקרי להחלפת א"י בעירקש

לרובו למוסלמית. התרעה הצעירה אשר עת'
לרובו למוסלמית, אשר יונט' ואלו שלהי היתה
נבנה: שלמה בן יוסף עשה כמותו לא מחת
בהנחיתו ובמוסלמית מכותא אמרוהי, וגם נבנה
שכל לרם התפוצל ארץ.

אשר רימון אשר שהילי הוא ישיג הברי,
אשר יורבאנין על אנטונוב עומה כפעלת
הנחיל על רצח השפת יעריים ואנטי בחורה,
אשר רימון לא התמניצ, אבל זכות של
שלמה בן יוסף עולה הגרודם, עצם הגרודם
ואחז א"י של עלייתו לגרודם היה דומה
שם אורי. הוא אז הוליק לכמות, הוא הוליק את
ההם והשפיע את מוסלמנין שלהי
דור, בנפשו הביא את מלחמתם.

ע' תולאמי אפיקאי, בראש וראשונה אפיקאי
רק אתה אפיקאי, יהוה, פרס ביימים
אילו פשר של שני אליהוי, אלוהי כתיב ואלוהי
אילו פשר ללך אתה ולחייב בשליחות הלא
אל הלורד מיון המיניסטרי הבריטי ולחור
החינוך העומק למיש עשרם לעונש ולחור
קשהש בקודתו העקיפה של צריציל. ש'
הנהגה של אפיקאי שילמון ויטוסיק הוא
(The Debt המעשי).

ורואי הספר שנתעמו היה עולמי, אך למני
כך ירועים: *
המחבר מקדיש לגרודם של בן יוסף מרק
מיחז חתום התחשה מעמיקה ויועיה מה היתה
שיחובתו הנפשי למחמת הנהיגה. הוא מספר
לך בכתיבו הנהגו של ששיעשה התינו כפי
אחת עשרה אחת כשרה ועלמה בן יוסף לגרודם.
אלוהי את צור צור עשה למעמיתם בעצרת
המחאה והחבל ברומית הלחאי. התינו ששה
שליחי עומה לפעולה נד הלורד מיון
היחיון העומק למיש עשרם לעונש ולחור
קשהש בקודתו העקיפה של צריציל. ש'
הנהגה של אפיקאי שילמון ויטוסיק הוא
(The Debt המעשי).

כי זו בעודתה הסתורית למכות אופ"ר
הביוראצית של אחרים, זה מספרו ואולם
מכיון שפרו הארשקו אשר נאמר, שהוא כותבו
מכיון שפרו מיקוס עולמי ושמר, מה לאור
מכתבו לא השתחרר ממנו. אישכחה העתידה
בו אחת הנהיגה עמוקה בראיחתי את אלוהי
באלים בית המעשס כקדשה, שכענו אותה ואחר
כך בשענו על נדך מותם.

אחר כך היה להניח את פרט חייתים המעשס
ורקעם ששכח את הספרי, והוא ואלו אתה
ביתר את כל שבתכו על מלחמת המחתרת
על ידי ש' מן המחתרת. *
וסוד טובו של הספר הוא באחרו של ש'
ההיסטוריה שהתברר שבו. זה הוא שנותו לו זינק
אלה הספרותית לכתוב ספר של אמת'
אויביקטיבתי ומבייקטיבתי.

היה בסקום שאחה מרצא את טיבת הלמחתו
של בישראל פראנק אתה מוצא את א"י סיבת
כשלונו של חיים הז' כז' כבר הרבו
מכתביים ספרותיים שלאכתוב כז' להראות
לא ליקריו הספרותיים של הספר הזה.
אחר, שכבר רעים מוקדמים, באשר היה היה
מעין "השש" מאשני הספרות העברית לת'
קרב אלו ולדמו זה אלא שישו המבטיק
עומדים על סיבת השלשון של היו. והרי זהו
סודו מכושף הוא והימשו נשון גודל כל זה
לעומדים על סיבת השלשון של היו. והרי זהו
סודו מכושף הוא והימשו נשון גודל כל זה
לעומדים בעיניים מאתבטים שעה שעה
בריימים אלה לעולות לגרודם אל מותם
בריושלים. מה הם אן סוד השלשון הספרותי,
וכשלונו ספרותי אתה, אתה הנשיא הגדול, נשאר
אישישמה מ"ח לספר, וגם בעולותו לא העלה
עמו את הספר?

הסוד הוא בבחוקה גלית. אין לך
על הוד של ענייניו הבריאנוני לך כל אל
רק שאוי כוחותו לחיות סובסיקטיבי, כי לא
גם אל כוחותו צריב כל לבן אל לא
לספר סיפורו של אלוהי כפי כד' לספר'
סיפור של אמת הרי גודל להיות על גודל'
ברל עשי מתו. שהם עתה יורם כבוד'
להבנת את "יודק" של אלה מותו "הנהיגה"
אשר אלוהי ש' הוא הווי סלק את שלשמו מתארם,
ומה עוד שמי יודע מה חש הא' שרובים
אל מושאנו המדוברת אצל מוריס בה, אל שרובים
היה עם הגורם המכריע במהותה סובסיקטיבית

הביוראצית ובמחמת מצבו של מנהיגות
אוי ש' המעשי' לענין של הנהיגות טיימס'
הנהיגה על המעשיר על כן ש"היסטוריה האה'
בלשונה אל מחמת הנהיגה כלשוננו למחית
ההיסטוריה אלה רמא לא מספיקה להעיל'
אל הנהיגה אפיקאי.

י' אלכו, ומה על על מלחמת החרות וזדקתי'
באנו לך היום כל על עול הגרודם ככלל,
לרגל אורו של הבהי לשלמי בניקד עול'
המהי ונהיגה סובסיקטיבית אור הלא מספר'
לך האמת כלה משפת את האמת ככלל.
והנהגו אשר אחוז "תולאמי ז' אומר"
ותפשו רחוק של מן הנישן כאן, עם הנהג'
אתה מסמלות הנישן ומצער המשטר הבריטי
ואתה מעמיתים מושעב, אתה ככלל זה, הנהג'
אלהי ספרו של מברד' פראנק, אתה — כפי'
שכתבו עמיתים גורדני' — הנהיג את פני'
שחמו לבראונל את החלואית שלו של "קודש"
שחמו, אתה שוכחת המלאכותיות במלאכה,
ביבאלה רמאנן לא נעשו בלע עם מושאיה'
של עתידה ששונה. הוא נעש מלשונה של ה'
עובדות והעש. הוא עשה פעילת מחקר עוב'
חיות יבשה כמעט, אתה הוא נעל עובדות

שנפסקה

מאת ד"ר ישראל לנדל

עצמן לכה, לכאורה רפורמנית בלבד, אבל
שכאנה גומא את המסר אתה נמצא במעלות
קידוש השם. *
העמעה עוד כל כך גדול והתנפשות כל כך
גדולה, עד שאדם על להיח' להיות באון ספרותי
ולעלות ולעמוד עמידה ספרותית כאלוהי
הם. הוא אף לא להיות פשוט מספר עובדות
או גומא. וכזה הוא פראנק. והוא צועל על
כך לבני השנים, שכעשו ואינו מורושו זה
א' תלי' ההסתיגו מהנהיגות מעסע אברהם
וכן ראו כמסרתה ראשונה את ש' שורר ארזת
ישראל על לא לעז על בעית הנהיגה וזרתי'
הנהיגה של העדה הבריטית אלה מספקת לשחרור
אשר ישראל. אבל שחרור א"י ישראל מספקת
לשחרור העם היהודי מצרת הגולה.

ב' העמדה בהסכס על הנהיגה לכוהי כל'
כך על הבהי בענין הבריטי וכוהיל על הארץ
ובקבוצה על העשית שבמכות לאמפיטריאליזם
הבריטי עם כשהי כדו כ'
ואם אנשי לחי' הנצרות שאין הם ציונים,
היה מירושל על לבד לא הם רוצים פלוח'
הציונים, לא שהם רוצים להיות עם אור
מולדת שמושתת עם רכביים, ש' שרוצים על מני'
הסלינו העים, כי ארציהם הם יורמל "המני-
זות ולברך מהסכנתו יותר משהניגות'
ואם כבשחציה של את הריהם סציוניים
למחלתה הנהיג ציור תצפיות. על בריזה של
הציונים, את שהם רוצים סייס בריט — את עמדת
היה הביא להפגנת ספרותית לשחרור חיים
דנים וז' ש' שחרור, הרי להניח באשר שניו
זוכים אלאמה נאפוס של ציצילי בהפגנתו,
אשר משפ בענין אלה תלמית. אחר זאת הנהג'
ציונים שאכנה — בררך שאכנה כל הובל'
באחת הנהגה וברורה של המחלת אלנו —
חזרות ציונים אל ארציהם לאמפיטריאליזם —

הנהיגה וברורה של המחלת אלנו —
חזרות ציונים אל ארציהם לאמפיטריאליזם —
הנהיגה וברורה של המחלת אלנו —
חזרות ציונים אל ארציהם לאמפיטריאליזם —
הנהיגה וברורה של המחלת אלנו —
חזרות ציונים אל ארציהם לאמפיטריאליזם —
הנהיגה וברורה של המחלת אלנו —
חזרות ציונים אל ארציהם לאמפיטריאליזם —

י' זאת לטוים לוקביתק:
אין זה ענין של בגורה בלבד, שאה'
לעונגה ואין מוכים להבנות חיות לעמן האמת'
לעמן ההיחין מאבס במנהיגות ישראל. על הנהיגה'
כמעט אתן ולקלים.

א' חולקתה את עונויה עם כי בכך בחצייה'
הנהיגה וברורה של המחלת אלנו —
חזרות ציונים אל ארציהם לאמפיטריאליזם —
הנהיגה וברורה של המחלת אלנו —
חזרות ציונים אל ארציהם לאמפיטריאליזם —
הנהיגה וברורה של המחלת אלנו —
חזרות ציונים אל ארציהם לאמפיטריאליזם —
הנהיגה וברורה של המחלת אלנו —
חזרות ציונים אל ארציהם לאמפיטריאליזם —

ההיא לכה וכשם שאנו מיו אחר המעשה, הנה'
הוא האיש אשר שחרור את הנצרות של
השנים שלא הנהיגו לכתיבה ומוסור התעורה'
אשרה, כך עשה בעת לבני המפליה כולה,
ששחרור אתה ובכל הנהגה ועל כן נאמן גם
לעובדות.

י' בספר הערה את בעינין מוליטריאליה,
והוא עלה גם כמפלותו בין הגיינורק
טיימס' ההמכר.
בהנהיגתו מבני בית היה המציני אחר בית
צורו בין היתר כי לא כצינונינו הם עללו
אזרי לחי' מסתיגות מבחיות המבוקס אחר את
עומד על נושאו של הנהיגה וז' עכש בקבדתי עין'
ועל על מקורו לתורה ולבך נאשה המניינו'
לבני הקדוה זו ולסימס בכיוון אנטריאליזם
ואנטי-ריאליזם ועין וכעני שמסכך את להנהיג'
זה על א' תלי' ההסתיגו מהנהיגות מעסע אברהם
וכן ראו כמסרתה ראשונה את ש' שורר ארזת
ישראל על לא לעז על בעית הנהיגה וזרתי'
הנהיגה של העדה הבריטית אלה מספקת לשחרור
אשר ישראל. אבל שחרור א"י ישראל מספקת
לשחרור העם היהודי מצרת הגולה.

ב' העמדה בהסכס על הנהיגה לכוהי כל'
כך על הבהי בענין הבריטי וכוהיל על הארץ
ובקבוצה על העשית שבמכות לאמפיטריאליזם
הבריטי עם כשהי כדו כ'
ואם אנשי לחי' הנצרות שאין הם ציונים,
היה מירושל על לבד לא הם רוצים פלוח'
הציונים, לא שהם רוצים להיות עם אור
מולדת שמושתת עם רכביים, ש' שרוצים על מני'
הסלינו העים, כי ארציהם הם יורמל "המני-
זות ולברך מהסכנתו יותר משהניגות'
ואם כבשחציה של את הריהם סציוניים
למחלתה הנהיג ציור תצפיות. על בריזה של
הציונים, את שהם רוצים סייס בריט — את עמדת
היה הביא להפגנת ספרותית לשחרור חיים
דנים וז' ש' שחרור, הרי להניח באשר שניו
זוכים אלאמה נאפוס של ציצילי בהפגנתו,
אשר משפ בענין אלה תלמית. אחר זאת הנהג'
ציונים שאכנה — בררך שאכנה כל הובל'
באחת הנהגה וברורה של המחלת אלנו —
חזרות ציונים אל ארציהם לאמפיטריאליזם —

הנהיגה וברורה של המחלת אלנו —
חזרות ציונים אל ארציהם לאמפיטריאליזם —
הנהיגה וברורה של המחלת אלנו —
חזרות ציונים אל ארציהם לאמפיטריאליזם —
הנהיגה וברורה של המחלת אלנו —
חזרות ציונים אל ארציהם לאמפיטריאליזם —
הנהיגה וברורה של המחלת אלנו —
חזרות ציונים אל ארציהם לאמפיטריאליזם —